

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodnicząca: SSA Urszula Iwanowska (spr.)

Sędziowie SA: Anna Polak

Beata Górska

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2016 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z odwołania M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

przy udziale P. B., Z. S., S. R., M. N., M. Z. i B. F.

o wydanie zaświadczenia

na skutek zażalenia organu rentowego na postanowienie Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zawarte w punkcie II wyroku z dnia 1 marca 2016 r., sygn. akt VI U 601/15,

postanawia:

1. oddalić zażalenie;
2. zasądzić Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. na rzecz M. P. kwotę 1.440 (jeden tysiąc czterysta czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska SSA Beata Górska

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 29 maja 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił wydania „zaświadczenia o ustawodawstwie dotyczącym zabezpieczenia społecznego mającym zastosowanie do osoby uprawnionej” na formularzu A1 dla ubezpieczonych P. B., Z. S., S. R., M. N., M. Z. i B. F. będących pracownikami firmy P.H.U (...) M. P..

Odwołania od powyższych decyzji, w dniu 20 lipca 2015 r., wniósł płatnik M. P. wnosząc o ich zmianę i zasądzenia kosztów postępowania według norm przepisanych zarzucając, że organ rentowy przy ustalaniu miejsca gdzie płatnik normalnie prowadzi działalność uwzględnił wyłącznie obrót, a nie wziął pod uwagę pozostałych kryteriów charakteryzujących miejsce, w którym płatnik prowadzi znaczącą część działalności. Odwołująca wskazała, że organ rentowy pominął przy wydawaniu zaskarżonych decyzji, iż siedmiu pracowników płatnika wykonuje pracę w Polsce, a jedynie pięciu jest oddelegowanych oraz, że sześć kontraktów jest wykonywanych na terytorium Polski, co stanowi 37,5% ogółu kontraktów.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie i zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych podkreślając, że płatnik znaczącą część działalności prowadził w Belgii, co wynika z informacji wskazanych we wnioskach o wydanie przedmiotowych zaświadczeń. Nadto organ wskazał, że z osobami zatrudnionymi w kraju nie były zawierane umowy na pełny etat. Z uwagi na powyższe w ocenie

organu, płatnik nie wykonywał znaczącej części działalności na terytorium Polski. Mając to na względzie zdaniem organu rentowego, ubezpieczeni winni pozostawać w belgijskim systemie ubezpieczeń społecznych.

Postanowieniami z dnia 20 sierpnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy z odwołań płatnika M. P. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą P.H.U (...) M. P. przeciwko organowi rentowemu z udziałem ubezpieczonych: P. B., Z. S., S. R., M. N., M. Z. i B. F..

Wyrokiem z dnia 1 marca 2016 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołania (punkt I) oraz zasądził od M. P. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (punkt II).

W uzasadnieniu postanowienia zawartego w punkcie II wyroku Sąd Okręgowy wskazał, że o kosztach procesu orzekł na podstawie art. 99 w związku z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (j. t. Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.), biorąc pod uwagę, że w sprawie złożonych zostało sześć odwołań od decyzji organu rentowego, a sprawa została wszczęta przed 1 sierpnia 2015 r.

Z powyższym postanowieniem w całości nie zgodził się Zakład Ubezpieczeń Społecznych, który w złożonym zażaleniu zarzucił mu naruszenia prawa materialnego § 1 pkt. 3 lit. b oraz § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1078) przez jego niezastosowanie w sprawie.

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości,
- zasądzenie zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu organ rentowy między innymi podniósł, że sprawa dotyczyła sześciu odwołań, zatem zastosowanie powołanych na wstępie przepisów winno doprowadzić do zasądzenia kwoty 1.080 zł w miejsce kwoty przyznanej przez Sąd Okręgowy - 360 zł.

W odpowiedzi na zażalenie M. P., działając przez pełnomocnika, wniosła o jego oddalenie w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu płatnik składek podkreśliła, że zmienione przepisy rozporządzenia, na które powołuje się organ rentowy nie dotyczyły spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie tego rozporządzenia (tj. przed dniem 1 sierpnia 2015 r.), a nadto iż w niniejszej sprawie odwołania zostały złożone w dniu 20 lipca 2015 r. za pośrednictwem organu rentowego. Zdaniem płatnika w sprawie nie ma znaczenia data przekazania odwołań przez organ rentowy do sądu.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Zażalenie organu rentowego okazało się nieuzasadnione.

Słusznie skarżący wskazuje, że z dniem 1 sierpnia 2015 r. na mocy § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - Dz. U. z 2015 r., poz. 1078, zostały zmienione między innymi stawki minimalne za prowadzenie spraw o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego z kwoty 60 zł na kwotę 180 zł (§ 1 pkt. 3 lit. b rozporządzenia zmieniającego). Przy czym, zgodnie z brzmieniem § 2 tego rozporządzenia zmieniającego, do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości fakt, że odwołania od decyzji z dnia 29 maja 2015 r. płatnik złożył w dniu 20 lipca 2015 r., czyli w czasie gdy obowiązujące przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (j. t. Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.) przewidywały w § 11 ust. 2, iż stawki minimalne wynoszą 60 zł, w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego.

W odpowiedzi na zarzut zażalenia należy podkreślić, że w orzecznictwie utrwalony jest pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 stycznia 2008 r., I UK 202/07 (OSNP 2009/3-4/50), zgodnie z którym datą wszczęcia postępowania z odwołania od decyzji organu rentowego jest dzień wniesienia odwołania do tego organu, a nie dzień skierowania sprawy przez przewodniczącego sądu do rozpoznania (por. także uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 2012 r., II UK 333/11, ONSP 2013/13/164). Zatem, to nie data przekazania sprawy przez organ rentowy do sądu jest datą złożenia odwołania od zaskarżonej decyzji, ale data złożenia odwołania w organie rentowym.

Z uwagi na bezsporne ustalenie, na podstawie adnotacji dokonanej przez organ rentowy na złożonych odwołaniach, że dniem ich złożenia jest 20 lipca 2015 r., zarzut naruszenia prawa materialnego okazał się oczywiście nieuzasadniony.

Dlatego zażalenie organu rentowego zostało oddalone w całości na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 385 k.p.c. (punkt I).

O kosztach postępowania zażaleniowego, Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), przy czym Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). Do celowych kosztów postępowania należy, między innymi, koszt wynagrodzenia z tytułu ustanowienia zastępstwa procesowego, który aktualnie w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego w postępowaniu zażaleniowym przed sądem apelacyjnym, wynosi 240 zł za sprawę, zgodnie z § 10 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800), przy uwzględnieniu § 21 tego rozporządzenia oraz faktu, że zażalenie zostało złożone w dniu 5 kwietnia 2016 r., czyli w czasie obowiązywania już przepisów nowego powołanego wyżej rozporządzenia. Nadto sąd odwoławczy miał na uwadze, że sprawa o wydanie zaświadczenia, a więc o ustalenie systemu zabezpieczenia społecznego, któremu podlegają ubezpieczeni jest najbardziej zbliżona rodzajowo do spraw o świadczenia z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego (§ 20 rozporządzenia). Zatem, skoro oddalono zażalenie organu rentowego uznać należało, że przegrał on postępowanie odwoławcze w całości, a wobec tego, zasądzono od skarżącego na rzecz płatnika składek zwrot kosztów zastępstwa procesowego – 1.440 zł, zgodnie z powołanymi wyżej przepisami rozporządzenia mając też na uwadze, że sprawa dotyczyła sześciu odwołań, a więc sześciu spraw, które tylko formalnie zostały połączone do łącznego rozpoznania i wyrokowania (punkt II).

SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska SSA Beata Górska